

بررسی ویژگی‌های اجتماعی- اقتصادی اتباع خارجی در سرشماری‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵ خلاصه طرح

هدف:

هدف از این پژوهش بررسی ویژگی‌های جمعیتی، اجتماعی و اقتصادی اتباع خارجی و روند تحولات آنها در ایران طی سال‌های ۸۵-۱۳۷۵ می‌باشد.

نتایج:

- بیشترین جمعیت اتباع غیر ایرانی (۷۶ درصد) در نقاط شهری کشور ساکن بوده‌اند. از جمعیت ساکن در نقاط شهری حدود ۵۴ درصد آن را مردان تشکیل می‌داده‌اند.
- مقایسه جمعیت اتباع غیرایرانی در دو سرشماری ۷۵ و ۸۵ نشان‌دهنده افزایش جمعیت در همه گروه‌های سنی و به نفع مردان بوده است.
- نسبت جنسی جمعیت غیرایرانی در سال ۸۵ برابر ۱۱۸ است، مقایسه نسبت جنسی اتباع غیر ایرانی در سال ۷۵ و ۸۵ نشان می‌دهد این نسبت کاهش داشته و به عبارتی مهاجرت جمعیت زنان به ایران افزایش داشته است.
- توزیع جمعیت غیر ایرانی بر حسب نوع تابعیت در آبان ماه ۱۳۸۵ نشان می‌دهد که افغانی‌ها با ۹۲/۷ درصد و عراقی‌ها با ۲/۳ درصد بیشترین درصد اتباع غیر ایرانی را تشکیل می‌دهند. همچنین کمترین درصد جمعیت غیر ایرانی مربوط به اتباع کشور ترکیه با ۰/۰۶ درصد می‌باشد.
- از کل جمعیت ۶ ساله و بیشتر اتباع غیر ایرانی ۶۲/۴۴ درصد باسواد بوده است.
- جمعیت فعال (افراد شاغل و بیکار) ۴۵ درصد از جمعیت ۱۰ ساله و بیش‌تر اتباع غیرایرانی را تشکیل می‌داده‌اند. در سال ۱۳۷۵، ۴۲/۷ درصد جمعیت ۱۰ ساله و بیش‌تر اتباع غیرایرانی فعال بوده‌اند.
- طی سال‌های ۸۵-۱۳۷۵ تغییر عمده‌ای در نرخ اشتغال جمعیت مردان رخ نداده است لیکن نرخ اشتغال زنان هم در شهر و هم در روستا کاهش داشته است.
- بررسی وضع شغلی جمعیت شاغل ۱۰ ساله و بیش‌تر غیرایرانی در سال ۸۵ نشان می‌دهد که، ۸۴/۸ درصد آنها در بخش خصوصی و ۱۲/۹ درصد در بخش عمومی فعالیت می‌کردند.
- در دهه گذشته سهم نسبی شاغلان مرد در بخش خصوصی به ویژه در نقاط شهری تغییر محسوسی نداشته است. ولی از سهم نسبی شاغلان زن در این بخش کاسته شده است و به سهم شاغلان بخش عمومی افزوده شده است.
- بررسی پراکندگی اتباع غیر ایرانی طی سال‌های ۷۵ و ۸۵ نشان می‌دهد استان تهران با ۳۱/۷ و ۳۶/۹ درصد در طی دو دهه گذشته بیشترین جمعیت غیرایرانی را در خود جا داده است. در سال ۱۳۸۵ به جز استان‌های تهران، اصفهان و خوزستان در سایر استان‌ها درصد اتباع خارجی کاهش یافته است.